

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/754/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204046
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615204046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľa: WM Consulting & Communication, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 34 127 798, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, Piešťany, IČO: 36 866 598, proti odporcovi: C. M., nar. XX. X. XXXX, bytom C. XX, v konaní o zaplatenie 1.978,75 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 4C/145/2015-56 zo dňa 2. septembra 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh vo zvyšku zamietol, a to čo do úroku z omeškania z priznanej istiny do 20.1.2013, ako aj vo výroku o trovách konania, zrušuje a v tejto časti vracia vec na ďalšie konanie, a vo zvyšku zamietajúci výrok potvrdzuje.

Vo výroku, odvolaním nenapadnutom, ktorým súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 404,46 Eur s úrokom z omeškania a povolil ju splatiť v splátkach po 50 Eur, ponecháva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 404,46 Eur spolu s úrokom z omeškania podľa jednotlivých splátok, ktorú sumu povolil splácať v 50 eur mesačných splátkach. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia vyplýva, že súd vyhodnotil zmluvu o splátkovom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom ako zmluvu spotrebiteľskú, a preto aplikoval ustanovenia na ochranu spotrebiteľa. Súd priznal sumu, ktorá predstavuje 9 splátok úveru od 20.5.2012 do 20.1.2013, keďže splátky, ktorých platnosť nastala pred týmto dátumom, pre premlčanie nebolo možné priznať. Z jednotlivých splátok priznal aj úrok z omeškania vo výške 8 %. Žalobou sa navrhovateľ domáhal zaplatenia zmluvného úroku vo výške 18,40 % ročne. Ako uviedol prvostupňový súd, úroky boli splatné dňom 20.1.2013 a po tomto dátume navrhovateľovi zmluvné úroky už neprislúchajú, a preto tento zmluvný úrok nepriznal.

Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie v zákonnej lehote navrhovateľ, a to vo výroku, ktorým súd návrh v časti zamietol. Súd mal priznať úroky z omeškania aspoň do 20.1.2013, pričom nie je zjavné, prečo tak súd neurobil. Súd uviedol, že právo na úrok patrilo do 30.1.2013 a zároveň nezdôvodnil, prečo nepriznal tieto úroky aspoň do uvedeného dátumu. Zároveň podľa jeho názoru je nesprávny záver súdu o tom, že zmluvné úroky nepatria navrhovateľovi ani po tomto dátume, nakoľko podľa ustanovenia bodu 7.4.2. Všeobecných obchodných podmienok sa úver úročí denne odo dňa poskytnutia úveru do dňa predchádzajúceho dňu splatenia. Súd prvého stupňa neaplikoval zmluvné ustanovenia. Ďalej poukázal na relevantné ustanovenia Obchodného zákonníka a zdôraznil, že ani zákonná úprava neobsahuje

ustanovenia, z ktorých by bolo možné vyvodiť taký právny záver, ku ktorému dospel prvostupňový súd. S poukazom na ust. § 157 ods. 2 O.s.p. uviedol, že súd prvého stupňa nedostatočne odôvodnil zamietajúci výrok odvolaním napadnutého rozsudku. Navrhol napadnutý rozsudok rušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo, aby odvolací súd vydal rozsudok, kde by navrhovateľovi priznal sumu 177,18 Eur a úrok 18,4 % zo sumy 404,46 Eur od 16.9.2014 do zaplatenia.

K podanému odvolaniu sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. tento rozsudok vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh zamietol čo do úroku z omeškania z priznanej istiny do 20.1.2013, ako aj vo výroku o trovách konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a v tejto časti vrátil vec na ďalšie konanie a vo zvyšku zamietajúci výrok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. Vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 404,46 Eur s úrokom z omeškania a povolení splatiť ju v splátkach po 50 Eur ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkom konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku neriadil dôsledne ust. § 157 ods. 2 O.s.p., rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, čo činí jeho rozhodnutie nepreskúmateľným. Neodôvodnené alebo nedostatočne odôvodnené rozhodnutie nedovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich veci vyložil a aplikoval príslušné hmotnoprávne a procesné predpisy a akými úvahami sa správal pri svojom rozhodovaní. Takýto postup je porušením konkrétnych procesných práv účastníka, a teda odňatím možnosti účastníka konať pred súdom, čo je dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p..

Prvostupňový súd síce v odôvodnení poukázal na to, že navrhovateľovi patrí zmluvný úrok vo výške 18,40 % ročne (v zmysle ust. § 503 Obchodného zákonníka), a to až do dňa splatnosti úveru, ktorá bola dojednaná na 20.1.2013. Uvedeným dňom boli splatné aj úroky istiny úveru a po tomto dátume už navrhovateľovi neprislúchajú. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolateľom v tom smere, že rozhodnutie je v tomto smere zmätočné, nakoľko nie je zrejmé, prečo súd zmluvný úrok nepriznal, hoci bol názoru, že do 20.1.2013 navrhovateľovi patrí. V ďalšom konaní bude povinnosťou prvostupňového súdu opätovne rozhodnúť o nároku na zmluvný úrok 18,40 % ročne z priznanej istiny do 20.1.2013 s tým, že tak ako je vyššie uvedené bude musieť svoje rozhodnutie i zákonným spôsobom zdôvodniť.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, vo zvyšne časti zamietajúceho výroku, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvého stupňa v dôvodoch napadnutého rozhodnutia. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil.

Odvolateľ namietal, že mu prvostupňový súd nesprávne nepriznal zmluvný úrok od 21.1.2013 do zaplatenia. Pokiaľ však ide o úrok z úveru, krajský súd sa stotožňuje s vysloveným právnym názorom prvostupňového súdu, že veriteľovi vzniká nárok na zmluvný úrok do splatnosti úveru a zmluvný úrok aj po dobe splatnosti úveru je v rozpore s účelom zmluvného úroku. Momentom splatnosti úveru dochádza k zmene práv a povinností účastníkov zmluvy, keď dlžníkovi vzniká povinnosť platiť sankčné úroky z omeškania popri povinnosti peňažné prostriedky vrátiť. Pokiaľ si dlžník túto povinnosť nesplní a nepristúpi k dobrovoľnému vráteniu peňažných prostriedkov, okrem povinnosti platiť sankčné úroky, má

veriteľ právo od neho dlžnú sumu vymáhať v nachádzacom, ako aj vykonávacom konaní. Momentom vzniku povinnosti vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi veriteľ stráca nárok na dohodnutý úrok z úveru. Namiesto toho sa môže domáhať nárokov vzniknutých z porušenia povinnosti dlžníka.

Aj keď odvolateľ uvádza, že súd neprihliadal na bod 7.4.2. Všeobecných obchodných podmienok, je nutné zdôrazniť, že pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľa, musí na ňu súd prihliadať ex offio. V zmysle ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa (na ktorý poukázal prvostupňový súd) je nutné prihliadať na všetky dôvody, ktoré bránia uplatneniu, či priznaniu plnenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. Predmetné dojednanie vo Všeobecných obchodných podmienkach nebolo individuálne dojednané. Preskúmaná podmienka pôsobí v neprospech spotrebiteľa a zhoršuje jeho postavenie. Preto aj odvolací súd je toho názoru, že nebolo možné plnenie - zmluvný úrok na základe Všeobecných obchodných podmienok, priznať navrhovateľovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.